

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Буравченкова Віктора Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про державну службу“

м. К и ї в
18 грудня 2018 року
№ 383-2(І)/2018

Справа № 3-412/2018(6650/18)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого, доповідача,
Саса Сергія Володимировича,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянула питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Буравченкова Віктора Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Мельника М.І. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Буравченков В.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність статті 22 Конституції України

(конституційність) Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII зі змінами (далі – Закон № 889).

З аналізу змісту конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень вбачається таке.

Автор клопотання перебуває на обліку в управлінні Пенсійного фонду України в Хортицькому районі міста Запоріжжя (далі – Управління) із серпня 2008 року та отримує пенсію державного службовця, призначену йому згідно із Законом України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–XII зі змінами (далі – Закон № 3723). Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що має право на перерахунок призначеної пенсії державного службовця у разі підвищення розміру заробітної плати працюючим державним службовцям відповідно до чинної на час призначення йому пенсії статті 37¹ Закону № 3723.

Буравченков В.М. звернувся до Хортицького районного суду міста Запоріжжя з адміністративним позовом, у якому просив визнати незаконним рішення Управління від 17 лютого 2017 року про відмову у перерахунку йому пенсії відповідно до чинних на час її призначення статей 37, 37¹ Закону № 3723 у зв'язку з підвищенням розміру заробітної плати працюючим державним службовцям, зобов'язати Управління нарахувати та виплачувати йому пенсію у розмірі 85 відсотків заробітної плати за відповідною посадою. Хортицький районний суд міста Запоріжжя, розглянувши справу в порядку скороченого провадження, постановою від 21 березня 2017 року відмовив у задоволенні позовних вимог Буравченкова В.М. до Управління.

Дніпропетровський апеляційний адміністративний суд ухвалою від 11 травня 2017 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі автора клопотання, залишив постанову Хортицького районного суду міста Запоріжжя від 21 березня 2017 року без змін, вказавши, що з 1 травня 2016 року набрав чинності Закон № 889, „положення Закону України „Про державну службу“ № 3723–XII від 16 грудня 1993 року втратили чинність“.

Посилаючись на статтю 90 Закону № 889, суд зазначив, що Закон України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV зі змінами не передбачає такої підстави для перерахунку призначеної пенсії, як підвищення розміру заробітної плати працюючим державним службовцям, а отже, з 1 травня 2016 року немає підстав для перерахунку призначеної державним службовцям пенсії у зв’язку з підвищенням розміру заробітної плати працюючим державним службовцям.

Вищий адміністративний суд України ухвалою від 10 липня 2017 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Буравченкова В.М. на постанову Хортицького районного суду міста Запоріжжя від 21 березня 2017 року та ухвалу Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 11 травня 2017 року.

Верховний Суд постановою від 11 вересня 2018 року відмовив у задоволенні заяви Буравченкова В.М. про перегляд ухвали Вищого адміністративного суду України від 10 липня 2017 року.

Суб’єкт права на конституційну скаргу стверджує, що Закон № 889 „не просто звузив“ наявне на час призначення йому пенсії державного службовця право на перерахунок пенсії у разі підвищення розміру заробітної плати працюючим державним службовцям, „а взагалі позбавив цього права“, що суперечить статті 22 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку

суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що, стверджуючи про неконституційність Закону № 889 у цілому, Буравченков В.М. виклав аргументацію лише щодо неконституційності підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 889 у частині втрати чинності статтею 37¹ Закону № 3723.

Положення статті 37¹ Закону № 3723 в редакції Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, які втратили чинність відповідно до підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 889, не регулювали порядку перерахунку призначених пенсій державним службовцям, а містили норму, яка за змістом була відсильною і вказувала, що умови та порядок перерахунку призначених пенсій державним службовцям визначаються Кабінетом Міністрів України.

Автор клопотання не навів обґрунтування тверджень щодо скасування Законом № 889 його прав та порушення вимог статті 22 Конституції України, за якою не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод, а обмежився відтворенням змісту вказаної статті, положень Закону № 3723, Закону № 889. Проте цитування приписів Конституції України, наведення змісту положень законів без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018, від 24 травня 2018 року № 24-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018).

2.2. Відповідно до абзацу четвертого пункту 3 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга щодо справи, остаточне судове рішення у якій набрало законної сили у період з 30 вересня 2016 року до набрання чинності цим законом, може бути подана у тримісячний строк з дня набрання чинності цим законом.

Ухвала Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 11 травня 2017 року, яка, на думку автора клопотання, є остаточним судовим рішенням у його справі, набрала законної сили до набрання чинності Законом України „Про Конституційний Суд України“ (3 серпня 2017 року), тому строк для подання конституційної скарги закінчився 3 листопада 2017 року.

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

У долученому до конституційної скарги клопотанні про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги Буравченков В.М. зазначає, що пропустив строк подання конституційної скарги, оскільки „намагався скористатись правом на касаційне оскарження“.

Отже, несвоєчасне подання конституційної скарги не пов'язане з тим, що Буравченков В.М. не мав повного тексту остаточного судового рішення, у зв'язку з цим клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги на підставі частини третьої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ є необґрунтованим.

Таким чином, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55, пункту 3 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі

згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Буравченкова Віктора Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**